

Pende Manojlov

СВЕ ВИДИМ

Сад видим,
јасно видим
у даљини
лепоту твоју
одлетелу
из мог срца...

Сад видим,
јасно видим
и коње вранце
у кочии упрегнуте,
у кочии невестинске...

Све видим,
о, Боже,
јасно ја све видим,
све што је одлетало

као време

у празнини!

Сан

и ништа друго!

Ах, Боже,

и у сну видим,

све видим

сем стварности!

NEKOPIRAT

ПТИЦА

Нисам видео
ту чудесну птицу
која се
и у сну појави

Дани отварају
своја звучна платна
а кафез
остао празан

Ненасељен ведрином
понекад
отвара мањушну врату
да ветар уђе

Нема птице
нема је
ал чујем пјесму
слободе.

НЕСВЕСТАН

Тањур пасуља
даномице једем

И сух хлеб
и паприку љуту

Ћутим
а још само
плакати могу

Несвестан
лакомости
владара

Несвестан
на пућину нетрага
моје домовине!

ALONE

Of whom shall we speak?
Ironic points of light,
the romantic lie in the brain
offends the August night...

Tears fall in all the rivers!
The blood moves on the bridle
path down by the lake...
God pardons nothing!

Vision dies! Not a kiss...
Lay your sleeping head, my love
and witnesses, my lyric friend:
why am I always alone?

Hard liquor, horseplay and noise...
Dismissal everywhere
in the life-day
long shall part no more!

NOĆAS

Noćas
ništa mi ne paše:
nit odmaklu zimu
nit proleće
tvog života...

Hteo sam
napustiti grad
zaboravljen,
hteo sam sve spakirati
i knjige i uspomene...

Sve spakirati
ljubavi moja:
svijetlo uz svijetlo,
tamu uz tamu,
suze kiša...

Ćuti vječnost,
žar tuge
na prozoru puca:
bez Ilice,
bez tvog Zagreba, kuda?

C A M

За кого да зборуваме?

Ироничните точки светлина,
лагата романтична во мозокот
ја ранува ноќта августовска...

Солзите во сите реки течат!

Крвта тече по патеката
крај брегот езерски...
Бог ништо не простува!

Визијата умира! Нема бакнеж...
Легни си ја главата, љубов моја,
и сведочи, мој лирски другар:
зашто секогаш сум осамен?

Јак пијалок, грубости и бучава...
Одбиен од сè
во денот-живот
нема долго да се разделиме!

УМОРЕН СУМ

Ова сеќавање,
оваа смеа,
овој друм...

Зарем е важно каде умираме
кога сите патишта
во овој час водат кон ведрото небо?

Што сакаме ние?
Шепни ми,
што сакаме ние?

Се обрнувам наоколу по мојата сенка:
каде одам јас,
каде ли одиш ти?

Стапки,
многу стапки
и подвижни сенки...

Уморен сум!
Можеби ветерот и солзите
ќе ни прозборат.

I AM WEARY

This memory,
this laughter,
this road...

Does it matter we die
when all the roads
in this hour lead to the bright sky?

What do we want?
Whisper to me,
what do we want?

Looking around me for my shadow:
where are I going,
where are You going?

Footsteps,
many footsteps
and moving shadows...

I am weary!
Maybe the wind and the tears
will talk to us.

BEHOLD FLOWERS

The time like light
and shadows waves shanges:
all, everything now is,
there are no more tears...

Gaza to day
and listen,
listen:
what will happen now?

I walk,
i hide in moving shadows,
in the storm riding on clouds:
what will happen now?

The plague hit them!
The poet watched
and knew
that the village was not going to make it.

Palestine,
ah, my Palestine,
what are we going to do now,
can I hear your voice?

I can say,
ah, I will say again:
behold the flowers,
they begin to bloom!

BLOOD STAINS

There in my Palestine
the story of my day is told:
the blood flows,
the tears dry,
the shouts for peace are mute...

I cannot look war ,
blood from your wound
my Palestine,
I cannot look
apart in your heart!

This my dream dungeon,
this bloody pain
rushing to soak the earth:
shadow sprawled
over bleeding runs...

Each of us will answer
for the dream-wish of our saints,
remember my brother:
it is only those who dream freedom
go to heaven!

ДЕТЕТО РЕЧЕ

Лицето на месечината
е како дрво кога гори:
нека биде светлина
и би светлина...

Господ,
гледајќи ја долу земјата,
ме натера да го погледнам
врзувајќи ми ги нозете.

Слушна ли што рече
еднаш едно убаво дете од Палестина?
Рече детето, мој Господе,
дека копјето плукало оган!

Рече детето, мој Господе,
детето од Палестина –
не бираме да се родиме,
ниту пак бираме како ќе умреме:

Во ова време,
наше време,
во Газа,
во нашата Палестина!

GIRL IN CIVIL WAR

Dressed girl
in silk dress
bought in Damasc
with flower in her hair
through the Market walks...
Only fifteen summers,
fifteen she is
and her look glows...
To buy-
what to say!
Her thoughts
are sorrow that sings
for love dreams:
to find a boy
a boy
with bracelet on the hand
a gold...
From the old sink
gourgle flows
and in water
her face shines!
I am princess
a la Arab,
princes Arabik
in civil war
and the prince is gone,
girl cried,
girl
in silk dress
bought in Damascus!

HEAVY FOOTSTEPS

It is a dry white season, my friend,

And

I have never had a life

When the sun wipes its face,

I feel like shouting:

Palestine! Palestin-e-e!

Silent,

Like wood becoming ash

I yearned to know:

How can you laugh

Israel,

When you see me come?

Ah, heavy footsteps

And staring eyes

Creating terrible days!

КРВАВИ ДАМКИ

Таму во Палестина
приказната на мојот ден е кажана:
тече крвта,
се сушат солзите,
извиците за мир се неми...

Не можам да гледам војна,
крв од твоите рани
моја Палестина,
не можам да гледам
синцири во твоето срце!

Овој мој сон е зандана,
оваа крвава болка
брза да ја натопи земјата:
сенка спростренаничкум
врз окрванените урнатини...

Секој од нас ќе одговара
за сонот-желба на нашите светци,
запомни мој брате:
само оние кои сонуваат слобода
одат во рајот!

LESSONS

The mosque
in the city
soldiers burned it down...

The church
in the village
rebels burned it down...

Now we have
no mosque,
no church.

That is ok!
But each of us
has his own kingdom of pains!

Lessons
never been spoken,
never been taught:

The hungry people,
dead God,
dead man!

LOVE IN GAZA

Not a day,
but look
my love:
shadows are lost
in the space!

Why
we split,
we separate
to day
when the day bleaks?

Palestine...
Gaza...
Nor war,
nor peace,
love and two truths...

Little remained –
the love
in my fatherland
as owl in darkness
walks!

ЉУБОВ ВО ГАЗА

Нема ден,
но гледај
љубов моја
се губат сенките
во просторот.

Зошто
се делиме,
се разделуваме
днес
кога ќе блесне денот?

Палестина...
Газа...
Ни војна,
ни мир –
љубов и две вистини...

Малку останало –
љубовта
во мојата татковина,
како був во мракот
шета!

C O U R A G E

To Nizar Sartawi

From the hiding place of things and wishes
The shades slip out hurriedly
My, friend,
In the veins of the shady Planet...

Look not at the bare earthen urn
To Palestina,
But at his eyes full of compassion:
Will realism blow the dust
From an age of passive spectators?

Do not be afraid, my friend poet:
When there is no fear in the heart –
This is known as courage!

P O E T

I`m a poet!
Poet
In the sea of dreams...

I`m sorry!

I`m a poet:
A bright joy sings you
A morning song...

I`m sorry!

Wake up!
Sing!
Know it happiness...

I`m sorry...
I`m a poet who is lost
Somewhere in eternity!

P A I N

La ilah,

Ilalah:

O, my brother,

Bullet-wounded

Because you loved your land,

Because you loved Palestine,

Again I see from the skies

From up there,

Stars are falling

And dying with

Flags raised!

And again blood, innocent blood!

And hard pain, painful pain!

And again bombs of hatred!

The world is silent

And does not look at

The rivers of tears

And suffering

Of the innocent from Palestine!

La ilahe

Ilalah:

The pain

Even in the death

Will be endless!

CHILD FROM PALESTINA

Waving with its wings
in palm leaves
to oasis
in paradise Gaza
a bird
whipped
for the killed birth.

Wounded by a shell,
Bedouin
before he gives
his soul to God
the only thing whispered:
Do not cry,
It is a child from Palestina as well!

I'M A PALESTINIAN

They brought us here
to a complex:
today
I'm a victim!
Quietly
so that mother wouldn't hear
and get a fright
I took the child
off
the gallows...
How peaceful
this evening is
delaying
the shadows
of the night!
Freedom!
Freedom!
I used to be
Palestinian,
today -
I am a Palestinian,
I am an Arab!

THE RIVER OF MEMORIES

Birds
fall silent

Rain
rain

Soundlessly
moves the stream

Over the water
Hang two frozen shadows

Me
me and God

Me and God
in the river Jordan

The Jordan river
in Palestine

The river
of memories.